

קדושת השבת

יו"ל ע"י תלמידי כהה ח' בת"ת "קדושת לוי" בית שמש

פרשת וישלח כסלו תשס"ח שנה ב' גליון מס' 9

זמני השבת

אופק בית שמש
לפי הלוח היו"ל ע"י "עזרת אחים"

הדל"ג 4:00

מוצ"ש 5:16

ר"ת 5:53

דבר המערכת

אחד מגדולי בעלי המוסד ר' ישראל סלנטר זצ"ל היה מרגלא בפומא סיפור זה: היה סנדלר אחד ברוסיה שהיה עובד קשה ותיקן נעליים בשעות הלילה, נכנס אליו ר' ישראל ושאלו מדוע אתה עובד כך בשעות הלילה ולא גומר כדרך כל העולם? ענה לו הסנדלר יהודי יקר! כשראיתי שנכנסו צללי ערב והיתי צריך לגמור עוד זוג נעליים שהבטחתי ליהודי, הדלקתי נר שאוכל לתקן לאורו ולאחר שסיימתי נעליים אלה עדיין הנר דלק וכל הזמן שהנר דולק אפשר עדיין לתקן וחבל לכבות את הנר. נהנה ר' ישראל מתשובתו של הסנדלר ואמר אף אנו נלמד מזה לחיינו אנו, "שכל זמן שאדם חי והנר שלו דולק הוא עדיין יכול לתקן את מעשיו" לפני שיכבה הנר לאחר 120 שאז כבר מאוחר מדי.

וכיוצא בזה אפשר לומר על חודש כסלו שאנו נמצאים בו עכשיו שניתנה לנו בזה מצות הדלקת נרות חנוכה וכל החודש מושפע מנרות אלו וידוע הפסוק "כי נר מצוה ותורה אור" שתורה נמשלת לנר שמאיר לאדם ומשפרת את מעשיו כמו שאמרו חז"ל "המאור שבה מחזירו למוטב" ומה גם שבחנוכה התגלה האור הגדול ה"תורה שבעל פה" ולכן זמן זה נחשב כנר דולק, וכל זמן שהנר דולק – חודש זה אפשר לתקן את מעשינו ולהתחזק בתורה ויראת שמים ובמידות טובות ולהאיר את מעשינו באור התורה והחסידות.

שבת שלום
המערכת

פנינים יקרים

ויירא יעקב מאד ויצר לו (לב ח)
יעקב נתקף במורא אך מיד התחרט על כך וצר היה לו הכיצד נתיירא מפני מישהו חוץ מהש"ת לפיכך גם אמר "הצילינו נא מיד אחי מיד עשו כי ירא אנכי אותו" (יב) אם אני עדיין מתיירא מפני עשו הרי משמע שעדיין אינני בתכלית השלימות וא"כ עלי לבקש על עצמי "הצילינו נא..".

(אורח לחיים)

עם לבן גרתי (לב ה)

כרס"י ומר"ג מנוח שמרתי ולא למדתי ממשו הרעים.

יעקב אבינו התאוונן ואמר אמנם תרי"ג מצוות שמרתי אולם לא למדתי מלבן לקיים את המצוות במידה כזו של התלהבות ומסירות כפי שהיה עושה את מעשיו הרעים.

(כסם הנר"ס ספירא מלוצ'ין)

ויצר לו (שם ח)

כרס"י שמא יהרוג הוא את אחרי.

אמרו חז"ל על נירון קיסר שהיה ממלכי רומי מזרע אדום ונתגייר ויצא ממנו ר' מאיר (גיטין נ"ז) וכידוע נקרא ר' מאיר "אחרים" וזה מה שאמר רש"י ז"ל שידע יעקב שיצא ממנו ר' מאיר שנקרא אחרים לפיכך היצר לו שמא יצטרך להרוג את עשו ונמצא הורג את רבי מאיר.

(פנינים יקרים)

קטנתי מכל החסדים ומכל האמת אשר עשית את עבדך (לב יא)

אמר יעקב אבינו אע"פ שעשית עמדי חסדים רבים בכל זאת נשארתי שפל בעיני עצמי ומתיירא אני מפני עשו שהרי יודע אני כי "אשר עשית את עבדך" את כל זאת עשית לי ואני בעצמי לא הייתי שווה להיוושע במאומה ובמה איפוא אוכל להתגאות.

(ליקוטי מגדים)

בחלק מהחומשים כותבים את ה"ט" של קטנתי זעירא וזה בא ללמדינו שכמה שאדם משפיל את עצמו אין זה די כי יש עוד יותר שפילות מזה.

(ספרים הק')

ויותר יעקב לבדו ויאבק איש עמו (לב כה)

ע"י כח הרבים מונעים את מלחמת היצר הרע אבל אם "ויותר יעקב לבדו" כאשר אדם מתבדל ופורש מן הציבור ומן הכלל ונשאר לבדו אז "ויאבק איש עמו" מתחילה אצלו מיד מלחמת היצר.

(כסם אחד הגדולים)

עלון קדושת השבת

יו"ל ע"י תלמידי כהה ח'

תלמוד תורה "קדושת לוי"

ע"ש הרה"ק מברדיטשוב זיע"א

רחוב רבי מאיר בעל הנס 8 בית שמש

טלפון: 02-9921057 פקס: 02-9921058

© כל הזכויות שמורות

נא לשמור על קדושת הגליון

העלון נדבך ידידינו הר"ר יחיאל מיכל מוזס שליט"א

לרגל הולדת בנו שיחי

יה"ר שיזכה לגדלו לתורה לחופה ולמעש"ט מתוך נחת והרחבת הדעת

בבריאות הגוף ושלות הנפש וכט"ס.

ראשית חכמה יראת ה'

משל:

בכפר קטן באפריקה פרצה מגפה חמורה לא עלינו, ורופא אין בכפר, לעומת זאת החזיק לעצמו מושל האזור רופא מצוין אך ארמונו היה מרוחק ביותר מהכפר ומכיון שהמרחק מהכפר לבית הרופא היה רב והדרך מדברית וקשה לא בא הרופא המפורסם לכפר, ראש הכפר היה חשוב אצל המושל ואילו היה זקוק לרופא בודאי היה המושל שולח אליו מיד את רופאו האישי אך ראש הכפר בריא הוא. ואינו סובל משום מכאוב ואנשי הכפר מתהלכים חולים וכואבים.

בוקר אחד מתעורר ראש הכפר עם כאב בראשו ומיד פוצח בזעקה וצווח בקול מר אוי לי ואוי לראשי ראשי נוטה אני למות הביאו לי מיד רופא כי מת אנוכי, אשתו וילדי המבוהלים הקיפוהו סביב התחילו לעטוף את ראשו בתחבושות ולשפוף עליו מי רפואות, אך הוא בשלו, לא! לרופא אני זקוק אשתו התפלאה על התנהגותו אך הוא אמר לה בלחש פתיה האם אני יודע שרק כאב ראש קל לי הייתי בנקל יכול להתגבר עליו אני לא קורא לרפא בגלל כאב הראש הקל שלי, הסתכלו על אנשי הכפר החולים עליהם אני מרחם.

נמשל

הקב"ה בהביטו אל הדורות הבאים ראה כי לא יספיקו זכותיהם כדי להושיעם מצרתם על כן סבב רחמיו שכל מאורעותם יבואו על האבות ועל ידי תפילתיהם הקדושות יפעלו ישועות לדורות הבאים ועל פי שאבותינו יכולים להציל עצמם ולהרג שונאים וכפי שהמדרש אומר שהיו ליעקב כמה רבוא עדים וכלבים ורועי צאן וזה מלבד גבורותו וגבורת בניו כידוע ובכל זאת בקש מהקב"ה הצילני נא מיד אחי" כדי שתפילתו גם תשפיע על הדורות הבאים,

וזה שאומר המדרש ראה עשיו ובא מרחוק באחרית הימים ויעשה צרות לבני ישראל ולכן "יענך ה' ביום צרה ישגבך שם אלוקי יעקב".

סיפור בהמשכים

שואב המים שעלה מהונגריה

פרק ט'

הנאספים הנדהמים והמופתעים שואלים את עצמם: אי שמים! אנו בחלום או בהקיץ? האם זהו שואב המים ההונגרי או סתם דיבוק או גלגול שנדבק בנשמתו, ורבים עמל עתה להוציאו ולגרשו למנוחתו השלימה?

אך הרב אינו מרפה, הוא מושך את שואב המים מענין אחד למשנהו, הוא שואלו ממסכת שבת – וברוך מרדכי עונה לעומתו בדיוק נמרץ מזה העניין ושוב שואלו ממסכתות יבמות ובבא מציעא וברוך מרדכי משיבו בבקיות עצומה ככל חדרי תורה מפרק הרים ומיישר דרכים.

הקהל נדהם למול דבריו ומעיני רבה של לובלין נגרות דמעות, ברוך מרדכי שהיה שתוי עד כדי אברין חושיו נפל ארצה אחרי דרשתו בת השעתיים החסידים הניחוהו ב"עזרת נשים" של בית המדרש שם יש שעות מספר ורק בקושי רב עוררהו לתפילת המנחה אך לא יצאו שעות אחדות והעיר ירושלים נעשתה כמרחקה כחץ מקשת פשתה השמועה כי הרב ברוך מרדכי הוא גאון אדיר וכי כל ימיו במשך שבעים שנה הוליך שולל את העולם כולו שחשבוהו לעם הארץ דאורייתא, שבעים שנה שמר ברוך מרדכי על סודו הגדול בכוחות עילאיים הכל חשבוהו כעם הארץ מכל הבחינות ועתה גילה ספל היין את סודו, צהלה ושמחה עצומה מלאה את האווירה באותו פורים של שנת תרנ"ג על הגילוי המופלא.

ואילו את צערו ואת עגמת נפשו של ברוך מרדכי שעד מהרה נתברר לו כי כל עמלו עלי אדמות להצניע את גדולתו בתורה ירד לטמיון בגלל ספל יין לא ניתן לתאר ולשער.

סיפור שבועי

אם תהיו כמנו להמל לכם כל זכר... והיינו לעם אחד (לד טו טז)

הארייות היו רעבים

אחד ממלכי אומות העולם פנה לר' תנחום ואמר לו: "הבה ונהיה עמי ועמך לעם אחד!" השיבו ר' תנחום: "טוב ויפה" אך אנו היהודים נמולים ועל כן לא נוכל להיות כמותכם המולו אתם ותהיו כמונו, מיד הבין המלך את פקחותו של ר' תנחום,

אמר לו: אכן נצחתי בדברך ועל פי החוק מי שמנצח את המלך מושלך הישר אל גוב האריות מיד קרא המלך למשרתיו וציווהו להשליכו לגוב האריות וכן עשו,

וראו זה פלא: האריות נצבו ליד ר' תנחום והביטו בו אך לא נגעו בו לרעה! ובאותו מעמד נכח מומר והלה התרעם על הנס שאירע ליהודי ובזעמו פנה אל המלך,

ואמר לו נראה שאין האריות רעבים ועל כן נגעו ביהודי הבה נערך ניסיון ונוכח אם רעבים האריות או לא הציע המלך וקרא למשרתיו והשליכו את האדם הזה אל גוב האריות,

ציוה באצבעו על המומר, המומר הושלך אחר כבוד לגוב האריות ובאחת התנפלו עליו האריות הרעבים ואכלו את בשרו לתאבון.

הלכה למעשה

הלכות בישול (ו)

בישול אחר בישול בדבר לח

הכלל שאמרו שאין בישול אחר בישול נאמר רק לדבר יבש אולם בדבר לח לא נאמר כלל זה שבדבר לח כגון מרק

אף לאחר שהתבשל אם נצטנן שייך בו בישול והטעם שדבר לח עיקר בישולו הוא החום שבו וכשהוא מצטנן מסתלק ממנו

בישולו וכשמחממו שנית לדרגה שהיד סולדת בו נמצא מבשלו ועובר על אסור בישול נחלקו הפוסקים מהו שיעור נצטנן

התבשיל שנאסר לחממו שנית – דעת השולחן ערוך שכאשר התבשיל נצטנן והגיע לדרגה שאין היד סולדת בו אף על פי שהוא עדין חם נחשב "נצטנן" על

כן מרק וכדו' שנצטנן ואין היד סולדת בו אסור להניחו במקום שיכול להתחמם לדרגה שהיד

סולדת בו אולם אם חמו עדין בדרגה שהיד סולדת בו אף שכבר אינו רותח ממש לא שייך בו

בישול הרמ"א כתב שאם התבשיל לא נצטנן לגמרי נהגו להקל שאין בו אסור בישול ועל כן מרק וכדו' שנצטנן גם אם ירד לדרגה שאין

היד סולדת בו כל עוד לא נצטנן לגמרי מתר להניחו במקום שיכול להגיע לדרגה שהיד סולדת בו

בכל אופן אין כפי שיתבאר להלן.

מזל טוב

ברכת מזל טוב שלוחה בזאת

למשפחת מוזס

למשפחת מושקוביץ

למשפחת גבירר

לרגל הולדת הבן בשטו"מ

ויזכו לרווחת רוב נחת דקדושה מכל יוצ"ח מתוך נחת והרחבה.

חידה

אחור וקדם צרנני

בגימטריא 100 הא כיצד?

תשובה לעלון מס' 8

שעון שבור.